

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200291
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8222200291.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX C. XXX, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov zo dňa 31.03.2020, č. k. 2Csp/8/2022-175, takto jednohlasne

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku II. tak, že nárok na náhradu trov prvoinštančného konania stranám sporu nepriznáva.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením konanie zastavil, žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.02.2022 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy. Písomným podaním doručeným súdu dňa 22.03.2022 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu oznámil, že medzi žalobcom a žalovaným, resp. jeho právnym nástupcom, došlo v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 8Csp/57/2020 k mimosúdnejmu urovnaniu všetkých sporných nárokov v súvislosti so zmluvným vzťahom založeným zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2015, vrátane Dohody o zrážkach zo mzdy k predmetnej zmluve o úvere. Žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Navrhol, aby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. K späťvzatiu žaloby žalobca pripojil Dohodu o urovnaní uzavretú dňa 22.03.2022 medzi ním a spoločnosťou R Collectors s.r.o.

Vec právne posúdil podľa ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu s poukazom na uzavretie mimosúdnej dohody, pričom súhlas žalovaného v tomto štádiu konania nie je k späťvzatiu žaloby potrebný, a to vzhľadom na predmet sporu a skutočnosť, že vo veci sa neuskutočnilo predbežné prejednanie sporu ani pojednávanie, preto konanie zastavil.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP. Súd mal za to, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, hoci vzal žalobu späť s poukazom na uzavretie mimosúdnej dohody. Mimosúdnu dohodu uzavrel žalobca s právnym nástupcom žalovaného dňa 22.03.2022. Žaloba bola na súde podaná dňa 14.02.2022, teda v čase, keď už žalovaný nedisonoval pohľadávkou voči žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný listom odoslaným na poštovú prepravu dňa 26.01.2022 oznámil žalobcovi, že predmetnú pohľadávku postúpil na spoločnosť R Collectors, s.r.o. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca sa dostatočne nestaral o svoju vec, pretože žalobu podal voči subjektu, ktorý v čase podania žaloby už nebol nositeľom práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva, pričom žalobcovi bolo zaslané oznámenie žalovaného o postúpení pohľadávky dňa 26.01.2022. Žalobca vzal žalobu späť až po uplynutí takmer 2 mesiacov od tohto oznámenia, preto súd priznal žalovanému náhradu trov konania, ktorému preukázateľne vznikli trovy konania, voči žalobcovi, ktorý zastavenie tohto konania zaviniť. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že nezistil žiadne okolnosti, ktoré by vyvolali potrebu aplikácie § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania neprizná.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že rozhodnutie súdu vo výroku II. nepovažuje za správne z dôvodov, že došlo k mimosúdnemu urovnaniu nárokov uplatňovaných aj v tomto konaní, vrátane trov konania a súd založil svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania na nesprávnom posúdení predložených dokladov. Medzi stranami sporu došlo k mimosúdnemu urovnaniu všetkých sporných nárokov v súvislosti so zmluvným vzťahom založeným zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2015, vrátane Dohody o zrážkach zo mzdy k predmetnej zmluve o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, pričom strany sa dohodli, že si neuplatnia trovy konania. Samotné mimosúdne konanie prebiehalo pôvodne medzi žalobcom a žalovaným. Následne dňa 01.03.2022 došlo zo strany žalovaného k oznámeniu, že došlo k postúpeniu pohľadávky a v mimosúdnych rokovaniach žalobca pokračoval s právnym nástupcom žalovaného. Strany sporu sa dohodli, že žiadna zo strán si v tomto konaní trovy neuplatní. V čase, keď žalobca zobral žalobu späť, mu nebolo doručené žiadne vyjadrenie žalovaného. Žalobca teda v súlade s mimosúdnu dohodou zobral žalobu späť a trvá na tom, že žalovanému trovy konania vzhľadom na znenie mimosúdnej dohody nepatria. Súd pochybil aj v otázke posúdenia, kedy žalovaný oznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky žalobcovi, teda bolo nutné skúmať nie to, kedy žalovaný uvedené oznámenie odoslal, ale kedy toto oznámenie bolo žalobcovi doručené. Toto však súd neskúmal. Žalobca v čase podania žaloby nemohol mať vedomosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu, aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom konania na súde prvej inštancie bola žaloba o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy. Súd konanie pre späťvzatie žaloby žalobcom zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, posúdiac vec právne ako nárok na náhradu trov konania sporových strán podľa § 256 ods. 1 CSP.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania, teda nároku žalovaného na náhradu trov konania vzhľadom na výsledok sporu a postoj sporových strán k veci, nakoľko výrok I. uznesenia o zastavení konania zostal odvolaním nenapadnutý, a preto nie je ani predmetom prieskumu odvolacím súdom.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci v zmysle ust. § 255 CSP, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Ide o zásadu procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo sporových strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzitým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Termín „zavinenie“ nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sporovej strany, teda aj jej prejav vôle spočívajúci v späťvzatie žaloby, a dôsledkom je zastavenie konania. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (tu pozri aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 196/09 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisovej značky 7MCdo 1/2014 a spisovej značky 3Sžo 225/2010).

Z Dohody o urovaní zo dňa 22.03.2022 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou R Collectors s.r.o. podľa § 585 a nasledujúcich zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyplýva, že jej predmetom je vysporiadanie akýchkoľvek práv a povinností, ktoré vyplývajú zo zmluvy o úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.06.2015. V zmysle čl. III sa žalobca zaviazal, že najneskôr do troch pracovných dní doručí na súd späťvzatie žaloby, pričom všetky náklady spojené so súdnym konaním, ako aj všetky náklady spojené s ukončením súdneho konania vrátane trov právneho zastúpenia a súdnych poplatkov sa považujú za vysporiadané.

Z podania žalobcu zo dňa 22.03.2022 je zrejmé, že žalobca berie podanú žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu uzatvorenia dohody o urovaní. O trovách konania navrhol rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Žalobca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, resp. sa nároku na náhradu trov konania pred súdom účinne vzdá, je potrebné rozhodnúť tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému. Nemožno mať za preukázané, že žalobca vzal žalobu späť až po uplynutí takmer dvoch mesiacov po tom, čo žalovaný odoslal žalobcovi oznámenie o postúpení pohľadávky, nakoľko z obsahu súdneho spisu nevyplýva, kedy bolo toto oznámenie žalobcovi doručené.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov prvoinštančného konania. V súlade s uzatvorenou dohodou žiadna zo strán náhradu trov konania nežiadala, preto odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. CSP) a vznikol mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania sporových strán rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 2 CSP a opätovne aj čl. 4 ods. 2 CSP, zohľadniac skutočnosť, že žalobca v písomne podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Preto žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov

3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).